



# Միքայել Նալբանդյան

## Ուղերձ

Առ Մեչուխեչան ի Կոստանդնուպոլիս

Հողմերից թև առած, թռչում ես Մեչուխեչա,  
Ծովերից ու ցամաքից քեզ արգելք չկա .  
Մեռուցիր ժամանակը, տարածությունը ջնջեցիր,  
Փայլակը նախանձեցավ արագությանդ երկնածիր:

Տավրոսից Այրարատ, Բոսփորից Աղթամար,  
Քո տեսած, Քո պատմած թշվառությունք անհամար .  
Ո՛վ հոգաց, ո՛վ վազեց լսել ազգի հոնչյուն,  
Ո՛վ ներկա նորա մոտ, երբ փչում էր նա հոգին:

Ո՛վ սրբեց նեղվածի արտասուք աչքերից,  
Ո՛վ ողբաց, բողոքեց, երբ խլեցին հաց որբից:  
Քնած էր ամիրան, աչք փակած և դիտող,  
Ի ժամու, տարածամ դու եղար միայն օգնող:

Քեզ սիրեց Հայաստան, Քեզ օրհնում է բյուր բերան,  
Քեզ դափնի պսակներ հյուսում է ապագան:  
Ընդունի՛ր այս երկտող իմ անշուք հյուսվածը,  
Պակասը թո՛ղ լցնե սիրած իմ, Քո ազգը: